

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๕๐รูป มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของพระสงฆ์ที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ จำนวนและร้อยละของพระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีอายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษานักรธรรม ตำแหน่งแตกต่างกัน

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยภาพรวม รายด้าน และจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลเป็นความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ที่มีอายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษานักรธรรม ตำแหน่งแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ทดสอบค่า F – test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีพบมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยการใช่วิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยจัดลำดับความสำคัญตามความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) และบรรยายเชิงพรรณนา

๔.๒ ผลการวิเคราะห์วิจัยตามวัตถุประสงค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ จำนวนและร้อยละของพระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีอายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษานักรธรรม และตำแหน่งต่างกัน ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ ๔.๑. จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของพระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (รูป)	ร้อยละ (%)
๑. อายุ		
๒๐ – ๓๐ ปี	๗๖	๕๐.๗
๓๑ – ๔๐ ปี	๕๗	๓๕.๐
๔๑ – ๕๐ ปี	๑๐	๖.๗
๕๑ – ๖๐ ปี	๔	๒.๗
๖๑- ปีขึ้นไป	๓	๒.๐
๒. พรรษา		
๑ – ๕ พรรษา	๓๓	๒๒.๐
๖ – ๑๐ พรรษา	๔๖	๓๐.๗
๑๑ – ๑๕ พรรษา	๔๓	๒๘.๗
๑๖ – ๒๐ พรรษา	๑๕	๑๐.๐
๒๑ พรรษาขึ้นไป	๑๓	๘.๗
๓. วุฒิทางการศึกษาสามัญ		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๕	๑๖.๗
ปริญญาตรี	๙๖	๖๔.๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๙	๑๙.๓
๔. วุฒิการศึกษานักธรรม		
นักธรรมชั้นตรี	๒๒	๑๔.๗
นักธรรมชั้นโท	๔๐	๒๖.๗
นักธรรมชั้นเอก	๗๒	๔๘.๐
อื่น ๆ	๑๖	๑๐.๗
๕. ตำแหน่ง		
เจ้าอาวาส	๑๙	๑๒.๗
รองเจ้าอาวาส	๑๔	๙.๓
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	๔๖	๓๐.๗
ไม่มีตำแหน่ง	๗๑	๔๗.๓
รวม	๑๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ สรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ ๒๐ – ๓๐ ปี จำนวน ๗๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๗ รองลงมา อายุ ๓๑ – ๔๐ ปี จำนวน ๕๗ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ อายุ ๔๑ – ๕๐ ปี จำนวน ๑๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๖.๗ อายุ ๕๑ – ๖๐ ปี จำนวน ๔ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒.๗ อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒.๐

๒. จำนวนพรรษา พบว่า ส่วนใหญ่ พรรษา ๖ – ๑๐ จำนวน ๔๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗ พรรษา ๑๑ – ๑๕ จำนวน ๔๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗ พรรษา ๑ – ๕ จำนวน ๓๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐ พรรษา ๑๖ – ๒๐ จำนวน ๑๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ พรรษา ๒๑ขึ้นไป จำนวน ๑๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๘.๗

๓. วุฒิทางการศึกษาสามัญ พบว่า ส่วนใหญ่ ปริญญาตรี จำนวน ๙๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗

๔. วุฒิการศึกษานักธรรม พบว่า ส่วนใหญ่ นักธรรมชั้นเอก จำนวน ๗๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐ นักธรรมชั้นโท จำนวน ๔๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗ นักธรรมชั้นตรี จำนวน ๒๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ อื่น ๆ จำนวน ๑๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗

๕. ตำแหน่ง พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้ไม่มีตำแหน่ง จำนวน ๗๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส จำนวน ๔๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗ เจ้าอาวาส จำนวน ๑๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗ รองเจ้าอาวาส จำนวน ๑๔ รูป คิดเป็นร้อยละ ๙.๓

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนามมีทั้งหมด ๕ ด้านได้แก่ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม แสดงด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังตารางที่ ๔.๒ - ๔.๗

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนใน
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดตราด ประเทศเวียดนาม โดยภาพรวม

(n = ๑๕๐)

บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน	ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านสังคม	๓.๙๙	๐.๕๗	มาก
๒. ด้านเศรษฐกิจ	๓.๗๕	๐.๗๕	มาก
๓. ด้านการศึกษา	๔.๑๕	๐.๖๔	มาก
๔. ด้านวัฒนธรรม	๓.๙๖	๐.๖๖	มาก
๕. ด้านสิ่งแวดล้อม	๓.๙๖	๐.๖๖	มาก
ภาพรวม	๓.๙๖	๐.๕๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดตราด ประเทศเวียดนาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๙๖) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดตราด ประเทศเวียดนาม อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนด้านการศึกษามากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๑๕) รองลงมาด้านสังคม ด้านวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน และด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอ
โกสุมพิสัย จังหวัดตราด ประเทศเวียดนาม ในด้านสังคม จำแนกเป็นรายข้อและภาพรวม

(n = ๑๕๐)

ด้านสังคม	ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีการจัดอบรมธรรมะแก่ประชาชน	๔.๐๑	๐.๙๓	มาก
๒. เป็นวิทยากรบรรยายธรรมแก่ประชาชน	๓.๘๗	๐.๘๘	มาก
๓. การให้การศึกษอบรมแก่ ภิกษุ และ สามเณร	๓.๘๗	๐.๙๑	มาก
๔. ให้ความรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคม	๔.๐๘	๐.๘๑	มาก
๕. พระสงฆ์มีส่วนร่วมร่วมกับประชาชนในการจัดกิจกรรมเทศกาลต่าง ๆ ทางพระพุทธศาสนา	๔.๓๖	๐.๗๒	มาก
๖. มีการอำนวยความสะดวกสถานที่ภายในวัดในการจัดกิจกรรมของชุมชน	๓.๗๖	๐.๗๘	มาก
รวม	๓.๙๙	๐.๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๙๙) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสังคม อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสังคมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับประชาชนในการจัดกิจกรรมเทศกาลต่าง ๆ ทางพระพุทธศาสนามากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๓๖) ส่วนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสังคมเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกสถานที่ภายในวัดในการจัดกิจกรรมของชุมชน น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = ๓.๗๖)

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านเศรษฐกิจ จำแนกเป็นรายข้อและภาพรวม

(n = ๑๕๐)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีการจัดส่งเสริมการพัฒนาชุมชนด้วยการสนับสนุนตามหลักการเศรษฐกิจพอเพียง	๓.๖๑	๐.๙๖	มาก
๒. มีการส่งเสริมสนับสนุนผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติเพื่อช่วยเหลือประชาชนการทำนาให้ดีขึ้น	๓.๗๙	๑.๐๑	มาก
๓. เป็นวิทยากรบรรยายเกี่ยวกับการส่งเสริมการประกอบอาชีพของชุมชน	๓.๖๘	๐.๙๘	มาก
๔. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงาน	๓.๙๘	๐.๙๓	มาก
๕. มีการเทศนาเกี่ยวกับการออมการประหยัด	๓.๖๖	๐.๘๖	มาก
๖. จัดวัดเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชน	๓.๗๗	๐.๗๘	มาก
รวม	๓.๗๕	๐.๗๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๗๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงาน มากที่สุด ($\bar{X}$ = ๓.๙๘) ส่วนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับการจัดส่งเสริมการพัฒนาชุมชนด้วยการสนับสนุนตามหลักการเศรษฐกิจพอเพียง น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = ๓.๖๑)

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนใน
อำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านการศึกษา จำแนกเป็นรายข้อและ
ภาพรวม

(n = ๑๕๐)

ด้านการศึกษา	ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีการส่งเสริมการเรียนการสอนปฎิบัติธรรม	๔.๕๗	๐.๖๗	มากที่สุด
๒. การดูแลเร่งรัดให้มีการเรียนการสอนปฎิบัติธรรมตามหลักสูตรของคณะมนตรีสงฆ์	๔.๓๔	๐.๘๕	มาก
๓. การสรรหาและพัฒนาครูผู้สอนปฎิบัติธรรม	๔.๒๑	๐.๕๗	มาก
๔. รมรงค้ให้มีการอบรมนักเรียนปฎิบัติธรรมก่อนสอบ	๔.๐๒	๐.๙๐	มาก
๕. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่พระสงฆ์ที่เรียนปฎิบัติธรรม	๓.๖๓	๑.๑๑	มาก
๖.การยกย่องเชิดชูเกียรติครูพระผู้สอนปฎิบัติธรรมให้มีขวัญและกำลังใจ	๔.๑๑	๐.๙๗	มาก
รวม	๔.๑๕	๐.๖๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๔.๑๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อ ต่อมาระดับมากทุกข้อ โดยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านการศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนการสอนปฎิบัติธรรม มากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๕๗) ส่วนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านการศึกษาเกี่ยวกับการจัดหาทุนการศึกษาให้แก่พระสงฆ์ที่เรียนปฎิบัติธรรม น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = ๓.๖๓)

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนใน
อำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านวัฒนธรรม จำแนกเป็นรายชื่อและ
ภาพรวม

(n = ๑๕๐)

ด้านวัฒนธรรม	ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. มีการส่งเสริมการจัดงานประเพณีในวันสำคัญ ๆ เช่น วันวิสาขบูชา ฯลฯ	๔.๖๔	๐.๖๓	มากที่สุด
๒. มีการเทศนาในวันสำคัญ ๆ เช่น วันวิสาขบูชา ฯลฯ	๔.๔๗	๐.๖๗	มาก
๓. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ ในชุมชน	๔.๓๗	๐.๘๑	มาก
๔. มีการจัดกิจกรรมเมื่อถึงวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา	๔.๑๓	๐.๗๘	มาก
๕. มีการรวบรวมเอกสาร ตำราทางวัฒนธรรม	๔.๒๔	๐.๗๙	มาก
๖. ภายในวัดจัดให้มีที่เก็บโบราณวัตถุหรือศิลปะวัตถุ	๔.๒๑	๐.๘๕	มาก
รวม	๓.๙๖	๐.๖๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๙๖) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อต่อมาระดับมากทุกข้อ โดยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดงานประเพณีในวันสำคัญ ๆ เช่นวันวิสาขบูชา ฯลฯ มากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๖๔) ส่วนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเมื่อถึงวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = ๓.๖๓)

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ใน อำเภอกว๊าน จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิ่งแวดล้อมจำแนกเป็นรายข้อและ ภาพรวม

(n = ๑๕๐)

ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ร่วมมือกับชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๓.๘๙	๐.๘๘	มาก
๒. มีการรักษาและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	๓.๕๙	๐.๘๑	มาก
๓. จัดบริเวณวัดให้ร่มรื่น เป็นตัวอย่างแก่ชุมชน	๔.๑๔	๐.๗๙	มาก
๔. ให้ความรู้แก่ชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๓.๙๑	๐.๙๑	มาก
๕. ส่งเสริมให้ชุมชนใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า	๓.๙๔	๐.๘๕	มาก
๖. ปลุกจิตสำนึกให้ชุมชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และแนะนำชุมชนให้ปลูกต้นไม้	๓.๙๘	๐.๙๓	มาก
รวม	๓.๙๖	๐.๖๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอกว๊าน จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ด้านสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๙๖) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการจัดบริเวณวัดให้ร่มรื่น เป็นตัวอย่างแก่ชุมชน มากที่สุด ($\bar{X}$ = ๔.๑๔) ส่วนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการรักษาและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = ๓.๕๙)

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอกว๊าน จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ที่มีอายุ จำนวนพรรษา วุฒิกศศึกษา สามัญ วุฒิกศศึกษานักธรรม และตำแหน่งต่างกัน เป็นรายด้านทั้ง ๕ ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้การวิเคราะห์ทดสอบค่า F- test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยการใช้วิธีผลต่างน้อยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังปรากฏตามตารางที่ ๔.๘ - ๔.๑๖

ตารางที่ ๔.๘ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ บทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	P- value
๑. ๒๐- ๓๐ ปี	๗๖	๔.๐๒	๐.๕๕	๑.๖๑	๐.๑๗
๒. ๓๑- ๔๐ ปี	๕๗	๓.๙๐	๐.๕๖		
๓. ๔๑- ๕๐ ปี	๑๐	๔.๐๒	๐.๔๘		
๔. ๕๑- ๖๐ ปี	๔	๔.๕๘	๐.๓๔		
๕. ๖๑ ปีขึ้นไป	๓	๔.๒๒	๐.๖๗		
รวม	๑๕๐	๓.๙๙	๐.๕๗		

จากตารางที่ ๔.๘ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีอายุต่างกัน มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม พบว่า พระสงฆ์ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามจำนวนพรรษา

จำนวนพรรษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	P- value
๑. ๑- ๕ พรรษา	๓๓	๓.๘๑	๐.๕๕	๒.๕๐	๐.๐๔*
๒. ๖- ๑๐ พรรษา	๔๖	๔.๑๖	๐.๕๙		
๓. ๑๑- ๑๕ พรรษา	๔๓	๓.๘๙	๐.๕๖		
๔. ๑๖- ๒๐ พรรษา	๑๕	๔.๐๑	๐.๕๖		
๕. ๒๑พรรษาขึ้นไป	๑๓	๔.๑๘	๐.๕๑		
รวม	๑๕๐	๓.๙๙	๐.๕๗		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๙ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีพรรษาต่างกัน มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม พบว่า พระสงฆ์ที่มีจำนวนพรรษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนพรรษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ใน

การพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน จึงเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) ผลปรากฏดังตารางที่ ๔.๑๐

ตารางที่ ๔.๑๐ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ บทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามจำนวนพรรษา

จำนวนพรรษา	$\bar{X}$	จำนวนพรรษา				
		๑-๕ พรรษา	๖-๑๐ พรรษา	๑๑-๑๕ พรรษา	๑๖-๒๐ พรรษา	๒๑ พรรษาขึ้นไป
		๓.๘๑	๔.๑๖	๓.๘๙	๔.๐๑	๔.๑๘
๑-๕ พรรษา	๓.๘๑	-	-๐.๓๕*	-๐.๐๘	-๐.๒๐	-๐.๓๗
๖-๑๐ พรรษา	๔.๑๖		-	๐.๒๗*	๐.๑๕	-๐.๒๐
๑๑-๑๕ พรรษา	๓.๘๙			-	-๐.๑๒	-๐.๒๙
๑๖-๒๐ พรรษา	๔.๐๑				-	-๐.๑๗
๒๑ พรรษาขึ้นไป	๔.๑๘					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีพรรษาต่างกัน พบว่า พระสงฆ์ที่มีจำนวนพรรษา ๖ - ๑๐ พรรษา มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับพระสงฆ์ที่มีจำนวนพรรษา ๑ - ๕ พรรษา ๑๑ - ๑๕ พรรษา ๑๖ - ๒๐ พรรษา และ ๒๑ พรรษาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และยังพบว่า พระสงฆ์ที่มีพรรษา ๑๑ - ๑๕ มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับพระสงฆ์ที่มีจำนวนพรรษา ๑ - ๕ พรรษา ๖ - ๑๐ พรรษา ๑๖ - ๒๐ พรรษา และ ๒๑ พรรษาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพรรษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๑ เปรียบเทียบ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาสามัญ

วุฒิการศึกษา สามัญ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	P- value
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๕	๓.๘๓	๐.๖๔	๑.๕๔	๐.๒๑
ปริญญาตรี	๙๖	๔.๐๕	๐.๕๗		
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๙	๓.๙๕	๐.๕๒		
รวม	๑๕๐	๓.๙๙	๐.๕๗		

จากตารางที่ ๔.๑๑ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาสามัญต่างกัน มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม พบว่า พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาสามัญต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาสามัญต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๒ เปรียบเทียบ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามวุฒินักธรรม

วุฒินักธรรม	N	$\bar{X}$	S.D.	F	P- value
นักธรรมชั้นตรี	๒๒	๓.๙๑	๐.๖๗	๑.๔๓	๐.๒๓
นักธรรมชั้นโท	๔๐	๓.๘๙	๐.๕๓		
นักธรรมชั้นเอก	๗๒	๔.๐๙	๐.๕๗		
อื่น ๆ.....	๑๖	๓.๙๐	๐.๕๖		
รวม	๑๕๐	๓.๙๙	๐.๕๗		

จากตารางที่ ๔.๑๒ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีวุฒินักธรรมต่างกัน มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม พบว่า พระสงฆ์ที่มีวุฒินักธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒินักธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ เปรียบเทียบ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	N	$\bar{X}$	S.D.	F	P - value
เจ้าอาวาส	๑๘	๔.๑๖	๐.๔๖	๗.๔๐	๐.๐๐**
รองเจ้าอาวาส	๑๔	๔.๒๖	๐.๓๙		
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	๔๖	๔.๒๑	๐.๕๓		
ไม่มีตำแหน่ง	๗๒	๓.๗๖	๐.๕๘		
รวม	๑๕๐	๓.๙๙	๐.๕๗		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๓ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม พบว่า พระสงฆ์ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน จึงเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) ผลปรากฏดังตารางที่ ๔.๑๔

ตารางที่ ๔.๑๔ เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ บทบาทในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	ตำแหน่ง			
		เจ้าอาวาส	รองเจ้าอาวาส	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	ไม่มีตำแหน่ง
		๔.๑๖	๔.๒๖	๔.๒๑	๓.๗๖
เจ้าอาวาส	๔.๑๖	-	-๐.๑๐	-๐.๐๕	๐.๔๐*
รองเจ้าอาวาส	๔.๒๖		-	-๐.๐๕	-๐.๐๕**
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	๔.๒๑			-	๐.๔๕*
ไม่มีตำแหน่ง	๓.๗๖				-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ , *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ การแสดงผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพระสงฆ์ที่มีตำแหน่งต่างกัน พบว่า พระสงฆ์ที่ไม่มีตำแหน่ง มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับพระสงฆ์ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และยังพบว่า พระสงฆ์ที่ไม่มีตำแหน่ง มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับพระสงฆ์ที่มีตำแหน่งเป็น

รองเจ้าอาวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และยังพบว่า พระสงฆ์ที่ไม่มีตำแหน่งมีความคิดเห็นบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกับพระสงฆ์ที่มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัด ตราวิญ ประเทศเวียดนาม แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม โดยจัดลำดับความสำคัญตามความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) และบรรยายเชิงพรรณนา

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าความถี่และร้อยละ ความคิดเห็นของพระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ลำดับ	ปัญหา อุปสรรคบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน	ความถี่	ร้อยละ
๑. ด้านสังคม	พระสงฆ์ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการที่พระสงฆ์จะเข้าไปมีส่วนร่วมกับประชาชนในการพัฒนาชุมชนเพราะยังขาดความรู้การเสียสละ และขาดการวางแผน แนวทางกลยุทธ์ในการพัฒนาสังคม ปัจจุบันความก้าวหน้าของหน่วยงานรัฐทำให้พระสงฆ์มีบทบาทน้อยลง	๑๓	๓๒.๕๐
๒.ด้านเศรษฐกิจ	ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรของคณะสงฆ์ รวมทั้งจากหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้วย และผลที่ได้ไม่มีค่า เพราะว่าอยู่ที่เวียดนามใต้วัดต้องทำนาเพื่อเลี้ยงพระ และสามเณรที่ศึกษาและก่อสร้างวัดวาอาราม	๗	๑๗.๐๐
๓.ด้านการศึกษา	พระสงฆ์ส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ประกอบพิธีกรรม และชอบทำกิจกรรมทางศาสนา ไม่ค่อยสนใจสังคมขาดการเผยแพร่ สอนให้ประชาชนรู้หลักของพระพุทธศาสนา	๘	๒๐.๐๐
๔.ด้านวัฒนธรรม	ประชาชนไม่มีความเข้าใจในการที่พระสงฆ์เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม และพระสงฆ์บางวัดไม่ค่อยสนใจวัฒนธรรม เช่น เรื่องของเก่า วัดอุโบสถ เป็นต้น ชอบของใหม่	๙	๒๒.๕๐
๕.ด้านสิ่งแวดล้อม	ขาดอุปกรณ์ในการให้ความสะดวกแก่พระสงฆ์ในการอบรม หรือในการช่วยเหลือพัฒนาชุมชนมีน้อย ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทำให้อากาศธาตุแปรปรวนทุกปี	๓	๗.๕๐
รวม		๔๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า พระสงฆ์เขมรเถรวาทที่อยู่เวียดนามใต้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ดังมีต่อไปนี้ ประเด็นแรกคือด้านสังคม พระสงฆ์ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่พระสงฆ์จะเข้าไปมีส่วนร่วมกับประชาชนในการพัฒนาชุมชน เพราะยังขาดความรู้การเสียสละ และขาดการวางแผน แนวทางกลยุทธ์ในการพัฒนาสังคม ปัจจุบันความก้าวหน้าของหน่วยงานรัฐทำให้พระสงฆ์มีบทบาทน้อยลง จำนวน ๑๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐ ต่อมาด้านเศรษฐกิจ ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรของคณะสงฆ์รวมทั้งจากหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้วย และผลที่ทำให้ได้ไม่มีค่า เพราะว่าอยู่ที่เวียดนามใต้วัดต้องทำนาเพื่อเลี้ยงพระและสามเณรที่ศึกษาและก่อสร้างวัดวาอาราม จำนวน ๗ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๐ ด้านการศึกษา พระสงฆ์ส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ประกอบพิธีกรรม และชอบทำกิจกรรมทางศาสนา ไม่ค่อยสนใจสังคมขาดการเผยแผ่สั่งสอนให้ประชาชนรู้หลักของพระพุทธศาสนา จำนวน ๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐ ด้านวัฒนธรรม ประชาชนไม่มีความเข้าใจในการที่พระสงฆ์เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรม และพระสงฆ์บางวัดไม่ค่อยสนใจวัฒนธรรม เช่น เรื่องของเก่า วัตถุโบราณ เป็นต้น ชอบของใหม่ จำนวน ๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐ ด้านสิ่งแวดล้อม ขาดอุปกรณ์ในการให้ความสะดวกแก่พระสงฆ์ในการอบรมหรือในการช่วยเหลือพัฒนาชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทำให้อากาศธาตุแปรปรวนทุกปี จำนวน ๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงค่าความถี่และร้อยละ ความคิดเห็นของพระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริม บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน	ความถี่	ร้อยละ
๑. ด้านสังคม	คณะมนตรีสงฆ์ควรกำหนดแผนแม่บทนโยบายให้ชัดเจน เพื่อให้พระสงฆ์และประชาชนมีการเข้าร่วมในการพัฒนาสังคม เกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน	๑๖	๒๔.๒๕
๒. ด้านเศรษฐกิจ	เศรษฐกิจเป็นประเด็นที่สำคัญมาก ต่อการพัฒนาชุมชน ถ้าเศรษฐกิจตกหรือเศรษฐกิจไม่ดีทำให้ประชาชนมีความลำบากยากจน ฉะนั้น พระสงฆ์ควรร่วมกันคิด ร่วมกันดำเนินการกับประชาชนและหน่วยงานรัฐ เพื่อให้ชุมชนอยู่ดีมีความสุข	๑๒	๑๘.๑๘
๓. ด้านการศึกษา	พระสงฆ์ควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและให้ความสำคัญต่อการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้คู่กับคุณธรรม ฉะนั้นเจ้าอาวาสทุกรูปควรเปิดโอกาสให้ประชาชนและพระภิกษุสามเณรได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียน	๒๕	๓๗.๘๗

ลำดับ	ข้อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริม บทบาทของพระสงฆ์ ในการพัฒนาชุมชน	ความถี่	ร้อยละ
๔. ด้านวัฒนธรรม	พระสงฆ์ควรมีส่วนร่วมในการช่วยรักษาป้องกันวัฒนธรรม โดยการเก็บรักษาของเก่า มีวัตถุโบราณ การรวบรวมเอกสาร ตำราทางวัฒนธรรม ศิลปะวัตถุ เป็นต้น เพราะวัฒนธรรม เป็น เอกลักษณ์ของชาติ และเป็นมรดกของบรรพบุรุษ	๕	๗.๕๘
๕.ด้านสิ่งแวดล้อม	พระสงฆ์ควรมีการร่วมมือกับท้องถิ่นภาคส่วนต่าง ๆ ในการ ร่วมกันรณรงค์ ให้ชุมชนอนุรักษ์ป่าไม้ เห็นความสำคัญต่อสิ่ง แวดล้อม ถ้าสิ่งแวดล้อมดี ทำให้การดำเนินชีวิตของชุมชนดี มีความสุขลดเจ็บไข้	๘	๑๒.๑๓
รวม		๖๖	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า พระสงฆ์เขมรเถรวาทที่อยู่เวียดนามใต้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ดังมีต่อไปนี้ ประเด็นแรกคือด้านสังคม คณะมนตรีสงฆ์ควรกำหนดแผนแม่บทนโยบายให้ชัดเจน เพื่อให้พระสงฆ์และประชาชนมีการเข้าร่วมในการพัฒนาสังคม เกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน จำนวน ๑๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๕ ต่อมาด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจเป็นประเด็นที่สำคัญมากต่อการพัฒนาชุมชน ถ้าเศรษฐกิจตกหรือเศรษฐกิจไม่ดีทำให้ประชาชนมีความลำบากยากจน ฉะนั้น พระสงฆ์ควรร่วมกันคิด ร่วมกันดำเนินการกับประชาชนและหน่วยงานรัฐ เพื่อให้ชุมชนอยู่ดีมีความสุข จำนวน ๑๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘ ด้านการศึกษา พระสงฆ์ควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและให้ความสำคัญต่อการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้คู่กับคุณธรรม ฉะนั้นเจ้าอาวาสทุกรูปควรเปิดโอกาสให้ประชาชน และพระภิกษุสามเณรได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียน จำนวน ๑๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๗ ด้านวัฒนธรรม พระสงฆ์ควรมีส่วนร่วมในการช่วยรักษาป้องกันวัฒนธรรมโดยการเก็บรักษาของเก่า มีวัตถุโบราณ การรวบรวมเอกสาร ตำราทางวัฒนธรรม ศิลปะวัตถุ เป็นต้น เพราะวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นมรดกของบรรพบุรุษ จำนวน ๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๘ ด้านสิ่งแวดล้อม พระสงฆ์ควรมีการร่วมมือกับท้องถิ่นภาคส่วนต่าง ๆ ในการร่วมกันรณรงค์ ให้ชุมชนอนุรักษ์ป่าไม้ เห็นความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ถ้าสิ่งแวดล้อมดี ทำให้การดำเนินชีวิตของชุมชนดีมีความสุขลดเจ็บไข้ จำนวน ๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๓

๔.๓ ข้อมูลสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน

๑. ด้านสังคม

พระเดชพระคุณลำเพา (วิภทฺทญาณ) บอกว่า การพัฒนาสังคมคือการทำให้สังคมมีความเจริญเติบโตหรือมีความก้าวหน้า อยากให้สังคมมีการพัฒนาประเด็นแรกต้องพัฒนาคน ด้วยการฝึกอบรมการปลูกคนให้มีความรู้ ใคนรู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา ถ้าคนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหา

เป็น แสดงว่า ชีวิตมีการพัฒนาดีขึ้น^๑ **พระเดชพระคุณฉจฉาว (สุวรรณเถโร)** บอกว่า อยู่ในสังคมโลก ล้วนแต่ต้องการการพัฒนาประเทศให้ดีขึ้น โดยการค้นหาการพัฒนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองต่อ ประเทศชาติ บทบาทของพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาก็เหมือนกัน พระสงฆ์ต้องช่วยแนะนำประชาชนที่อยู่ในชุมชนมีสภาพยากจน ให้มีการต่อสู้กับชีวิตด้วยความขยันหมั่นเพียร ท่านบอกว่า หลักธรรมของพระพุทธศาสนาทำให้คนเป็นเศรษฐีได้ด้วยการเอาหลักธรรมทีฎฐธัมมิกัตถะ ๔ ประการ คือ ๑. อุตสาหสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่นเพียร ๒. อารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา ๓. กัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีเพื่อนดี ๔. สมชีวิตา การเลี้ยงชีวิตพอเหมาะพอดี ถ้าคนเราเอาหลักธรรมทั้ง ๔ ประการนี้มาดำเนินชีวิตทำให้ชีวิตมีแต่ความสงบสุข เพราะพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่นำมาแต่ความเจริญรุ่งเรืองแก่สังคม^๒ **พระครูฉจฉาง (สงฆนาโถ)** บอกว่า สังคมทุกวันนี้มีการลำบากประชาชนมีงานทำ ประชาชนส่วนมากไปทำงานอยู่ที่ตัวเมือง เพื่อเอาเงินมาสนับสนุนครอบครัว แต่ด้วยอาศัยมีพระสงฆ์ช่วยอธิบาย และแสดงพระธรรมเทศนาแก่ประชาชนทำให้ประชาชนรู้จักการดำเนินชีวิต ยังมีบ้างวัดก็มีเปิดสอนอาชีพให้ประชาชน เพื่อให้ประชาชนอยู่ที่ชุมชนมีงานทำ เพื่อให้สังคมมีการพัฒนา เราทุกคนต้องร่วมใจกันทั้งพระสงฆ์ทั้งหน่วยงานรัฐต้องช่วยกันพัฒนาสังคม จึงทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีความสุข^๓ **พระครูคิมวา (วินยปญโญ)** บอกว่า เพื่อให้ชุมชนสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง พระสงฆ์ต้องมีบทบาทในการเข้าร่วมเพื่อการพัฒนาด้วยการสนับสนุนการดำรงชีวิตของประชาชนตามวิถีพอเพียง และพัฒนาให้ชุมชนเป็นเมืองที่น่าอยู่ ผ่านการยกระดับชีวิตให้คนในชุมชนมีสุขภาพแข็งแรง และเสริมสร้างความตระหนักด้านความปลอดภัยให้กับชุมชน เพราะการพัฒนาสังคม คือการกระทำเพื่อมุ่งปรับปรุงส่งเสริมให้คนที่อยู่ร่วมกัน มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้านวัตถุและจิตใจอันจะทำให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันนั้นมีความเจริญรุ่งเรืองและสงบสุข แต่การที่บุคคลจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีปัจจัยขั้นพื้นฐานที่ดีพอสมควร กล่าวคือ มีที่อยู่อาศัย มีอาหารเพียงพอแก่การเลี้ยงชีพ มีเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มสมควรแก่สภาพและฐานะ เวลาเจ็บป่วยควรจะได้รับการรักษาพยาบาล มีอาชีพมั่นคง มีรายได้เพียงพอแก่ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ ฯลฯ ทั้งนี้ทำให้มนุษย์ทุกคนต้องการ สิ่งเหล่านี้จะมีขึ้นได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าช่วย เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข^๔ **พระครู ฉจฉามร (ศาสนโสโก)** บอกว่า ความจริงอยู่ในสังคมแต่เจอปัญหาการลำบากไม่มีใครหลบหนีจากปัญหาความยากจนหนีได้เลย และพระสงฆ์ที่บวชในพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมเขมรอยู่ที่เวียตนามได้ พระสงฆ์มีภาระหน้าที่อย่างหนักกับสังคมชาติ ฉะนั้นศาสนาและประเทศชาติต้องเดินพร้อมกัน แม้ว่า พระสงฆ์บวชเรียนไตรสิกขาปฏิบัติตามธรรมวินัยอะไรก็ตาม แต่บทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาคือมีสภาพกว้างขวางต่อการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์ที่เป็นเจ้าอาวาสต้องมีภาระหน้าที่อย่างสำคัญในการช่วยแนะนำพุทธบริษัทในการพัฒนาชุมชน^๕

^๑ สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ฉาพา (วิภทฺธญาณ) เจ้าคณะอำเภอโกนแก, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๒ สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ฉจฉาว (สุวรรณเถโร) รองเจ้าคณะอำเภอโกนแก, ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๓ สัมภาษณ์ พระครู ฉจฉาง (สงฆนาโถ) เจ้าอาวาสวัด เวฬุวัน, ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๔ สัมภาษณ์ พระครู คิมวา (วินยปญโญ) เจ้าอาวาสวัด โพธิ์เมียนชัยเสรีอุดม , ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๕ สัมภาษณ์ พระครู ฉจ ฉามร (ศาสนโสโก) เจ้าอาวาสวัด สโมธาราม (กำบังบัด), ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗.

๒. ด้านเศรษฐกิจ

พระเดชพระคุณ ลำเพา (วิภทฺธญาณ) หลวงพ่อบอกว่า ระบบเศรษฐกิจของเวียดนามจำเป็นต้องพึ่งพาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ มีการแข่งขันกันผลิต มีการขาย และมีการจัดการตามระบบการค้าเสรี ปัจจุบันรายได้สูงสุดของประชาชนเขมรอยู่ที่เวียดนามมาจากสินค้าทางการเกษตรถึงร้อยละ ๗๐- ๘๐ ของรายได้จากการส่งออกทั้งหมด ส่วนมากผลผลิตของประชาชนไม่ค่อยมีราคา ถ้าราคาดีทำให้ประชาชนอยู่ดี ส่วนรัฐบาลต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทางด้านการเกษตรเป็นพิเศษ และด้านอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์และ การท่องเที่ยว เป็นอันดับที่ลดหลั่นลงมา^๖ **พระเดชพระคุณ ถังถาว (สุวรรณเถโร)** พระองค์บอกว่า เมื่อมีสังคมแล้วต้องมีเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจมีความเติบโตก็อาศัยสังคม ถ้าเศรษฐกิจตกอยู่อาศัยประชาชนขาดอาชีพ และประชาชนขาดความรู้ในด้านอาชีพ เมื่อประชาชนอยู่ในชุมชนมีความรู้ด้านอาชีพแล้วทำให้ประชาชนอยู่ดีมีความสุขจากความยากจน ฉะนั้นพระสงฆ์ต้องทำหน้าที่ช่วยอธิบายแก่ประชาชนให้มีน้ำใจและให้กำลังใจแก่ประชาชน^๗ **พระครู ถังเลง (สงฆนาโถ)** บอกว่า ประชาชนทุกวันอยู่อาศัยทำนาทำสวนผลผลิตไม่แน่นอน บางครั้งผลิตภัณฑ์ที่ประชาชนทำได้มีราคา บางครั้งประชาชนทำไม่ได้เจอความทุกข์ยากและความเดือดร้อนของคนในหมู่บ้านส่วนหนึ่งมาจากสภาพของลมฟ้าอากาศ เพราะประชาชนเขมรที่อยู่ในชุมชนส่วนมากมีอาชีพทำเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์^๘ **พระครู ถังสามร (ศาสนโสโถ)** บอกว่า สังคมเติบโตไปได้ก็โดยอาศัยเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจดีสังคมก็ดีไปพร้อมกันเพราะเศรษฐกิจและสังคมทั้งสองอย่างถ้าขาดอันใดอันหนึ่งไม่ได้ต้องเดินพร้อมกัน^๙

๓. ด้านการศึกษา

พระเดชพระคุณ ถังถาว (สุวรรณเถโร) พระองค์บอกว่า อยู่ในสังคมเราทุกวันจำเป็นต้องมีการศึกษาอบรม เพราะมีคำว่า อบรมใหญ่กว่าศึกษา เพราะการอบรมมีสาระสำคัญมากสำหรับแต่ละสังคม ปกติไม่ว่าอยู่ในวัยใดหรือวรรณใดก็ต้องมีการศึกษาอบรมเสมอ ตรงนี้พระสงฆ์ต้องรับภาระหน้าที่เป็นส่วนใหญ่ในด้านการศึกษาอบรมแก่ประชาชน ปกติอยู่ในประเทศใดประหนึ่งหรืออยู่ในสังคมใดสังคมหนึ่ง ถ้าไม่มีการศึกษาอบรมก็หาความเจริญรุ่งเรืองไม่ได้ ฉะนั้น จึงนักปรัชญาเถลว่า ประเทศเล็กน้อยเมื่อมีการศึกษาอบรมได้กว้าง จะกลายเป็นประเทศที่มีอำนาจ ฉะนั้น พระสงฆ์ต้องช่วยอธิบายแก่ประชาชนให้รู้คุณค่าแห่งการศึกษา เพราะการศึกษาสามารถนำมนุษย์ไปสู่ความมีเกียรติ มีกิตติยศ เพราะการศึกษาเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับแต่ละสังคม ถ้าสังคมใดไม่มีการศึกษาอบรม สังคมนั้นก็ไม่มีค่า^{๑๐} **พระครู ถังเลง (สงฆนาโถ)** ท่านบอกว่า พระสงฆ์ต้องมีหน้าที่ช่วยสั่งสอนแก่พุทธบริษัทให้มีการศึกษาสูงกว่า ถ้ามีการศึกษาสูงแล้วการงานก็เติบโตไปด้วย เมื่อเรามีความรู้อยู่ในตัวแล้ว การประกอบอาชีพก็มีการสะดวกง่าย และรับผลดี^{๑๑} **พระครู กิมวา (วินยปณฺโณ)** บอกว่า การพัฒนาการศึกษาสำคัญคือทำให้ประชาชนอ่านออกเขียนได้ และเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนในการ

^๖ สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ลำเพา (วิภทฺธญาณ) เจ้าคณะอำเภอโกวแก, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๗ สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ถังถาว (สุวรรณเถโร) รองเจ้าคณะอำเภอโกวแก, ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๘ สัมภาษณ์ พระครู ถังเลง (สงฆนาโถ) เจ้าอาวาสวัด เวฬุวัน, ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^๙ สัมภาษณ์ พระครู ถัง สามร (ศาสนโสโถ) เจ้าอาวาสวัด สโมธาราม, ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^{๑๐} สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ถังถาว (สุวรรณเถโร) รองเจ้าคณะอำเภอโกวแก, ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^{๑๑} สัมภาษณ์ พระครู ถังเลง (สงฆนาโถ) เจ้าอาวาสวัด เวฬุวัน, ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗.

เป็นพลเมืองดีของชาติ ตลอดจนสามารถใช้กำลังปัญหาประกอบอาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสม พระสงฆ์ต้องรับหน้าที่เป็นผู้สอนประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเขมรที่อยู่ในประเทศเวียดนามต้องให้พวกเขา รู้จักอักษรเขมร ส่วนมากคนเขมรที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนเวียดนามไม่สามารถอ่านอักษรเขมรออก เขียนอักษรเขมรก็ไม่ได้ เราเป็นคนเขมรต้องศึกษาเล่าเรียนทั้งสองภาษา คือ ภาษาเวียดนามและภาษาเขมรให้ชัดเจนต่อมาต้องศึกษาเล่าเรียนภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ตามแต่เราอยากเรียนอยากศึกษา^{๑๒}

๔. ด้านวัฒนธรรม

พระเดชพระคุณ ถังถาว (สุวรรณเถโร) พระองค์บอกว่า วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์แห่งแต่ละชาติที่มีความสำคัญสามารถสะท้อนแก่นองค์การสหประชาชาติรู้จักแต่ละชาติที่มีลักษณะวัฒนธรรมประจำชาติ นอกจากนั้นยังมีชาติเขมรเป็นต้น พระสงฆ์ก็ต้องมีหน้าที่เป็นผู้นำทางจิตใจให้ประชาชนรู้จักรักษาเกณฑ์มาตรฐานที่สำคัญของชาติ มีภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และอักษรศาสตร์เป็นต้นเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นวัฒนธรรม^{๑๓} พระครู ถังสาม (ศาสนโสภ) บอกว่า วัฒนธรรมเป็นด้านหนึ่งที่สำคัญไม่สามารถออกจากมนุษย์ได้เลย ชาติใดก็ต้องการให้มีวัฒนธรรมสำหรับชาติของตน ส่วนชาติเขมรก็ต้องการเหมือนชาติอื่น ๆ ที่อยู่บนโลก คือต้องมีวัฒนธรรมสำหรับชาติของตนด้วย^{๑๔}

๕. ด้านสิ่งแวดล้อม

พระเดชพระคุณ ลำพา (วิฑูรญาณ) พระองค์บอกว่า ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่อำนวยความสะดวกทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่มนุษยชาติ ควบคุมสภาพดินฟ้าอากาศให้อยู่ในสภาพปกติ เราทุกคนควรรักษาทรัพยากรป่าไม้ ช่วยกันปลูกต้นไม้เพื่อความร่มเย็นแก่สังคม และที่วัดพระสงฆ์ควรจัดการพัฒนาในสถานที่วัดให้มีรั้วกำแพง อาคารและสิ่งก่อสร้างร่วมกันพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่ให้ร่มรื่นเป็นธรรมชาติ และชักชวนให้พุทธบริษัทและชาวบ้านร่วมกลุ่มร่วมแรงร่วมใจร่วมทุนเพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีแก่สังคม^{๑๕}

๔.๔ องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม” ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ซึ่ง

ผู้วิจัยเชื่อว่าพระสงฆ์เหล่านี้ จะสามารถทำให้ทราบถึงบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ในอำเภอโกวแก จังหวัดตราวิญ ประเทศเวียดนาม ได้เป็นอย่างดี และมีผลประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนแต่ละด้านแตกต่างกัน คือ ด้านการศึกษามากที่สุด รองมาด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ โดยตรงดังแผนภูมิที่ ๒.๖

^{๑๒} สัมภาษณ์ พระครู กิมวา (วินยปญโญ) เจ้าอาวาสวัด โพธิ์เมียนชัยเสรีอุดม , ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^{๑๓} สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ถังถาว (สุวรรณเถโร) รองเจ้าคณะอำเภอโกวแก, ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^{๑๔} สัมภาษณ์ พระครูถัง สาม (ศาสนโสภ) เจ้าอาวาสวัดสโมสร (กำบังบัด), ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗.

^{๑๕} สัมภาษณ์ พระเดชพระคุณ ลำพา (วิฑูรญาณ) เจ้าคณะอำเภอโกวแก, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗.

แผนภูมิที่ ๒.๖ องค์ความรู้จากการวิจัย